

2121 2den Beh. af Finansloov. f. Finansaaet fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 2122

maaffe med Grund kan reises mod hele den civiliserede Verden for Diebliffet, og det er den, at man forgylder Hovedet, men lader Fødderne ubedækkede. Nogle Bemærkninger til det, der er fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (G. B. Rimestad) angaaende Skolekontingenterne, turde jeg maaffe opsætte, til vi komme til disse Endringsforslag. Jeg udtalte, at jeg vilde komme til at henvende mig til det ærede Medlem fra Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch); jeg indser imidlertid, at de Bemærkninger, jeg allerede har gjort, have lagt saa stærkt Beslag paa Thingets Tid, at det vilde være heldigt for Diebliffet, ogsaa for den Sag, jeg forsvare, om jeg affårer den Del af mine Bemærkninger til et senere Tidspunkt, da vi skulle til at behandle dette Forslag.—

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg vil benytte denne Leilighed til at gjøre en Bemærkning, som maaffe ellers kunde blive forglemt, og jeg veed ikke, om jeg endnu engang kommer til at tage Ordet inden Afstemningen; den er foranlediget ved et Spørgsmaal fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen) ved Slutningen af Forhandlingen igaar. Jeg skylder ham Svar paa den Forespørgsel, han da rettede til mig, hvad jeg kan gjøre i al Korthed ved at henvise til den Erklæring, jeg paa Ministeriets Vegne har afgivet til Udvalget med Hensyn til den Forbring angaaende botanisk Have, som af hele Udvalget er opstillet Sp. 105—6 i Betænkningen, og som gaar ud paa, „at det reserverede Areal i det nordvestlige Hjørne indlemmes i Haven, saaledes at det navnlig ikke adskilles derfra ved Stakitt eller anden Indbegning“. Derpaa gif Spørgsmaalet ud, og mit Svar tror jeg er klart nok. — Jeg kan heller ikke undlade strax at fremsætte et Svar paa de Bemærkninger, der nu fremkom fra det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, og hvoraf ganske vist den første Del var specielt

henvendt til mig. De gif navnlig ud paa, at der i min Optraeden ligeoverfor Mindretallet skulde have viist sig, hvad det ærede Medlem kaldte en vis mistroelig Tone, men deri tager det ærede Medlem fuldstændig feil. Jeg er overbevist om, at der end ikke er et eneste Ord, som kunde antyde en saadan Stemning hos mig, men hvis det ærede Medlem derimod havde sagt en vis Art af Misnoie ligeoverfor den Optraeden, som er viist af Mindretallet og navnlig af dets Ordfører, den ærede Rigsdagsmand selv, vilde det ærede Medlem være kommet Sandheden nærmere, det vil jeg paa ingen Maade benegte. Jeg betvivler ogsaa, at Nogen, som har gennemlæst Mindretallets Forslag, som har set den Maade, hvorpaa disse Forslag ere blevne opstillede og begrundede, i selve Betænkningen, og som yderligere har hørt, baade Ordene og den Tone, hvori de endvidere ere blevne forsvarede af den ærede Rigsdagsmand selv, egentlig med Billighed kunde vente, at der fra den paa-gjældende Ministers Side skulde tales i en anden Tone, end sket er af mig. Jeg er paa ingen Maade ømskindet; jeg har været Medlem af Rigsdagen og Minister saalænge, at jeg har overmaade let ved at taale Meget, som det maaffe vilde falde Andre vanskeligt at taale, men jeg tror, at jeg, uden at ville refikere Modsigelse fra nogen Side, tør sige, at den ærede Rigsdagsmand er, hvad man kalder vel skiftet til at sætte en Minister paa Prøve med Hensyn til, hvor stærk han maatte være. Deri har den ærede Rigsdagsmand endog et ualmindeligt Talent, om jeg maa bruge dette skjønne Udtryk, og dette synes han mig ogsaa at vise ved den Maade, hvorpaa han talte idag, ligesom sandelig ogsaa ved den Maade, hvorpaa han talte igaar. Med Hensyn til de første saakaldte mindre Forslag, som omtaltes af ham, foranlediger han mig til den Bemærkning, som jeg tror skal blive staaende som sand, at naar man virkelig oppfatter disse Spørgsmaal saaledes, som han nu har søgt at give det Udseende